

Posamezna številka:

1 krono.

"TABOR" izhaja vsak dan, razven nedelje in praznikov, ob 18. uri z da umom naslednjega dne ter stane sedelajno 150 K, polletno 90 K, letno 180 K, mesečno 15 K. Inzerati po dogovoru. Pri večkratni objavi popust.

Naroči se pri upravi "TABORA", MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

POŠTNA PAVŠALIRANA

TABOR

Posamezna številka:

1 krono.

UREDNIŠTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon intern. št. 276. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, pritličje, dno. Telefon št. 24. BHS poštnoštevilni znak št. 11.781.

Na naročila brez denarja se ne ostra. — Rokopis se ne vrača.

Leto: I.

Maribor, četrtek 30. decembra 1920

Številka: 103.

Nenadna poostritev političnega položaja v Beogradu.

Razbita pogajanja. — Nikola Pašić vrnil mandat. — Poročilo o reških dogodkih.

Po padcu Reke.

Maribor, 29. decembra.

Nad leto dni je polnila d'annunzijada predale časopisja širom sveta in izgledalo je, da je sploh nikoli ne bo konec in vendar — danes je končana.

Italijanska vlada je s podpisom rapalske pogodbe prevzela dolžnost, da odstrani D'Annunzija z Reke ter poskrbi, da se določbe pogodbe tudi res striktno izvedejo. Ta dolžnost je bila za rimsko vlado težka. Nalagala ji je, da mora nastopiti, če treba tudi z orožjem proti onemu D'Annunziju, čigar zasluga je pravzaprav, da je Reka postala — corpus separatum — ter da ni po londonskem paktu pripadla naši državi ter s tem v zvezi istotako tudi laška meja na Snežniku. Da ni bilo D'Annunzija, bi se to ne bilo nikoli zgodilo.

Rimska vlada se je zavedala teže te naloge in jo je hotela tudi na vse mogoče rafinirane načine spraviti s sveta ali jo pa odgoditi. Toda resnost položaja in pritisk antantnih krogov sta jo končno prisilila, da se je odločila. Za vlado je bila to težka preizkušnja tudi radi tega, ker je za D'Annunzijem stal ogromen del italijanskega javnega mnjenja. Pričakovati je bilo, da bo ljudstvo nastopilo proti vladi na najresnejši način. To se je deloma tudi res zgodilo. Ze tekom prvih spopadov vladnih čet z D'Annunzijevimi legijonarji je prišlo v mnogih italijanskih mestih do demonstracij in burnih nastopov v obrambo D'Annunzija in proti Giolittijevi vladi. Toda vlada, ki se je že enkrat odločila, da izreši svojo v Rapallu ji naloženo dolžnost, je imela pogum in voljo, nastopiti tudi proti tem D'Annunzijevim

zagovornikom ter jih proglasila za so-krivce reških upornikov ter je pripravljena nastopiti proti njim kakor proti navadnim upornikom. Kako se ji bo to posrečilo in da li bo imela tudi res dovolj moči, to nam bodo pokazali komaj naslednji dnevi.

Reka je torej rešena D'Annunzija in to je za nas glavno. Rapalska pogodba določa, da bo Reka samostojno mesto in ako se bo ta samostojnost tudi res izvajala v vseh konsekvencah, potem za nas položaj niti ne bo tako težak, kakor bi se dalo na prvi hip soditi. Reka je na naše zaledje tako navezana, da brez nas absolutno živeti ne more in to bo za bodoči režim v tem samostojnem mestu eminentne važnosti, da lahko trdimo, odločujoče.

Naša naloga je sedaj v prvi vrsti ta, da poskrbimo za povratek vseh onih reških Jugoslovenov, ki so bili za časa D'Annunzijeve strahovlade od tam pregnani. Posebno važno pa je, da se vrnejo na Reko vsi naši trgovci, ki naj postanejo prvo oporišče naši preko Reke poslujoči trgovini ter prometu. Ta naša trgovina in naš promet preko Reke mora priti v roke naših ljudi. Ako bodo na Reki prišli do veljave trezni elementi, ki bodo res skrbeli za dobrobit mesta, potem z njimi ne bo težko delati in upamo, da nam tudi ne bodo delali težkoč. Sicer pa bo situacija takoj drugačna, kakor hitro jo bodo zapustili razni importirani razgrajči D'Annunzijevega štaba.

Iztrganje Reke iz D'Annunzijeveh krempljev pa je važno tudi radi tega, ker se sedaj lahko nemoteno izvede rapalski sporazum, t. j. da se v prvi vrsti izroči naši upravi ona ozemlja, ki

po tem sporazumu pripadejo naši državi. Padec Reke pa je obenem napravil konec tudi neprestanim rovarjenjem d'annuncijevcev v Dalmaciji, ki so ves čas resno ogrožali mirno in trezno rešitev.

Z odstranitvijo D'Annunzija z Reke je storjen velik korak do stabilizacije in sanacije položaja na našem Jadranu.

Notranja in zunanja politika.

* Klerikalci in prisega. Klerikalci uvidevajo dan za dnem bolj, da jim njihova opozicija ne bo rodila sadu, da bo konstituenta, ako bo treba, delala tudi brez njih in preko njih ter da bo naša država dobila vlado tudi brez dr. Korošca ter da bo ta vlada s svojo večino zagotovila tudi ustavo, kakršna bo koristila državi in edinosti ne glede na njihove posebne strankarske republikansko separatistične želje. Posebno pa jih je iznemiril oster nastop proti onim, ki niso prisegli. Radi tega so počeli sedaj resno premišljati, da bi ne bi bilo bolje priseči pravoslavnemu kralju, kakor pa odreči se dijet in stolčkov v konstituenti. Na jasnem si niso samo še radi vprašanja, ali lahko po krivem prisežejo ali ne. Nekateri bolj „verni“ trdijo, da ni krščansko in katoličansko priseči po krivem, večina pa je mnjenja, da klerikalec, če je to v interesu stranke, lahko tudi po krivem priseže. To mnjenje zastopa baje tudi teolog dr. Korošec sam ter pravi, da bo, ko bo prisegal, držal v žepu figo.

* Konec Protičeve slave. Zvezda zlega duha radikalne stranke in naše države sploh Stojana Protiča se nagiblje

k zatonu. Njegova akcija proti Pašiću in za sestavo reakcionarne večine in vlade se je popolnoma ponesrečila. Izgubil pa je tudi vso zaslombo pri svojih lastnih pristaših, od vseh radikalnih poslancev se jih ogreva zanj komaj pet, šest. V svoji vžaljenosti je sedaj poslal predsedniku konstituante pismo, v katerem se odreka mandatu, ako ostane v veljavi določba, da izgube poslanci, ki niso prisegli pravico do izvrševanja svojih poslov. Njegovi redko številni še preostali pristaši ga sedaj prosijo, naj to izjavo odtegne, dokler je še čas in še ni prečitana v konstituenti, toda kakor poročajo, baje zamaš S Protičem bi izginilo iz našega parlamentarnega življenja mnogo zlega.

* Zemljoradniki vstopijo v vlado. Pašić je sedaj ponovno pozval zemljoradniški klub, naj vstopi v vlado. Klub mu sicer še ni odgovoril, vendar pa se sodi, da bo odgovoril najbrže pritrdilno, ker se večina članov ne strinja z oficijelno politiko vodstva, ki je bilo doslej, kakor znano, proti vstopu v vlado. Istotako bodo vstopili v vlado tudi muslimani. Vlada sestavljena tako iz demokratov, radikalcev, zemljoradnikov in muslimanov bi imela v konstituenti za seboj veliko večino nad 250 poslancev.

* Reška slovanska stranka. V Zagrebu se je vršilo te dni zborovanje reških Slovanov beguncev, na katerem so ustanovili novo „Slovansko reško stranko“, ki bo sprejela v svoje vrste vse reške Slovane brez razlike naziranja in političnega mišljenja.

* Krk in Rab očiščena arditov. Ko se je začel zoževati obkoljevalni obroč vladnih čet okolu Reke, so se

F. G.:

Zakaj je moj striček še neoženjen?

Bilo je pred kakimi petnajstimi leti, ko je prisegel moj stric Franc pri svoji krščanski veri, da ostane nedolžen do svoje zadnje ure in ne bo niti mislil več na ženitev, veliko manj pa se kdaj ženil.

Do te obljube in prisega pa je prišlo tako:

Bil sem takrat fant kakih enajst let in trgal hlače po hrapavih klopih dvorazrednice mojega rojstnega kraja Remšnika, ki leži danes tik ob državni meji. Dobro se še spominjam, ko je prišel o božičnih praznikih stric France, najmlajši brat moje mame, k nam na dopust. Bil je takrat vojak, četovodja, ne vem, pri katerem polku že. Samo toliko se še spominjam, da smo ga bili vsi prav veseli ter ga ogledovali in občudovali od vseh strani, kakor otroci opico v zverinjaku. — Striček pa je bil prav zares tudi „zauber fant“ in s svojo bleščečo vojaško obleko, s svojim gladko obritim obrazom — izvzemši male črne brke pod nosom — in s svojimi belimi zobmi velika nevarnost za nežna in občutljiva dekliška ženska bitja.

Moj ata je imel in ima še danes po-

sebno veselje, ako se mu posreči pripomoči komu do milosti sedmega sv. zakramenta. Opravičuje se, da mu je križ veliko lažji, ako vidi, da ga nosijo tudi drugi.

Tako bi naj bil postal še stric France njegova žrtev, da ni hotela božja previdnost drugače.

Dobro uro hoda od moje rojstne hiše, pri bogatem Pirku, so čakale kar štiri zaklete device odrešenja. Cilka je imela baje že dobro „partijo“, a ženin je umrl. Micka, ki je vživala dve leti samostansko vzgojo, je zahtevala — in upravičeno zahtevala — kaj boljšega. Pepka in Nanika pa bi bile zadovoljne tudi z navadnim kmetom, samo da bi bil.

A ni ga bilo in — ni ga bilo.

Lahko si torej predstavljamo, kakšna zmešnjava je nastala v devištvu Pirkove hiše, ko prikorakata lepega dne moj ata in stric okoli vogla in se kmalu potem začuje v vezi krepki: Dober dan!

Sam oče Pirko so prišli gostoma v vežo nasproti ter ju spremili v hišo na levo, kjer sta se morala vsteti k veliki okrogli mizi, ki je bila vedno pripravljena za goste. Kmalu je priromala na mizo triliterska ročka polna neke rdeče tekočine, katero je moj ata spoznal takoj za „nemški silher“.

Pilo se je, govorilo se je.

Ata je bil s svojo službeno zadevo hitro gotov in zato je bil brez skrbi.

Zunaj je snežilo, da je bilo veselje in kdo bi v takem vremenu silil izpod strehe, osobito pri taki dobri postrežbi in tako prijaznih obrazih.

Skozi vrata so smukale devoyke. Bog ne daj iz radovednosti! Imele so pač opravka v zadnji sobi.

Mojega ata so vedno in povsod prav spoštljivo pozdravljale. Izgledalo je, kakor da bi bile hotele tekmovati med seboj, katera ga pozdravi in se mu nasmeje lepše. — Pa zakaj? — Imel nas je ata troje sinov, ki smo bili kmalu vsi za ženitev. Bogme, to mu je dajalo toliko veljave! Saj so oče Pirko sami enkrat namignili, da bi — tako in tako — po njihovi slabi pameti ne bilo napačno.

Naš ata se je delal, kakor da bi mu take govornice ne bile všeč. — Ni torej čuda, da so oče Pirko kar pozabili zapreti usta, ko začne govoriti ata o ženitvi, ki bi ga imel na razpolago, o veselju, ki bi ga navdajalo, ako bi prišel v sorodstvo čislane Pirkove družine itd.

Mlelo se je za strica.

Menda ga bi bili kratkomalo oženili, da se ni začel v tem zvon od podružnice sv. Pankracija. Prekrizali so se. Ave Marija! — Moj ata je imel že svetle oči, stričku je šlo vedno na smeh, oče Pirko

so si brisali prepogosto svojo suho brado in prepričani so bili vsi, kakor že toliko Adamovih otrok, da vino ni voda.

Oče Pirko so bili celo mnjenja, da bi eno zapeli. In res so poskušali. Ata svojo staro: Ko sem k njej pršov... a ni šla, ker ni bilo tenorja. Striček je z v stran obrnjeno glavo začel nekaj o Marjetici, a njemu je manjkalo basa. Zato so rajše pili in govorili. A kakor vse na svetu, je imela tudi ta zabava svoj konec.

Zunaj je zavaladala prava egiptovska tema in snežilo je, da je bilo veselje; vkljub temu pa je bilo končno vendar treba resno misliti na odhod.

Pirkova mati so prinesli za slovo še vročega čaja s pristno domačo slivovko, kar je zapečatilo usodo naših junakov. Cilka je prižgala „treske“ in jih, želeč srečno pot, dala atu v roke. Prav pri- srčno so se poslovili in ata in stric sta se podala na „križev pot“.

Zunaj je ležal nad koleno debel sneg; gazi ni bilo. Ata je stopal naprej in prav dobro kazal pot z gorečimi treskami. Da ni šel ravno in ni stopal ravno, kakor navadno, je bil pač kriv debeli sneg. Svetil je dobro. A glej čudo! Naenkrat neprodurna tema in — šubunk — je reklo.

(Konec prihodnj.)

legionarji počeli vmikati iz vseh bolj zunaj ležečih postojank. Istotako so zapustili tudi otoka Krk in Rab ter se umaknili deloma na Reko, deloma pa so odpluli na ladjah neznanu kam. Prebivalstvo je odhod legionarjev proslavilo z največjim veseljem in svečanostmi.

* Demisija poljskega prehranjevalnega ministra. Prehranjevalni minister Slivinski je podal z ozirom na svoje zdravstveno stanje demisijo.

Dnevna kronika.

— Blamirani klerikalni denuncijanti. „Straži“ ni bilo dovolj, da je prav debelo in grdo lagala o tajnih zvezah člana našega predsedstva z nekaterimi sodniki. Ne, šla je še en korak dalje ter laž še posebej obnovila na višjo inštanco. V svoji maščevalni neumnosti so njeni ljudje šli pri tem koraku tako daleč, da so trdno pričakovali, da nam od slej tukajšnje sodišče onemogoči vsako poročanje o sodnih razpravah, v prvi vrsti seveda onih proti klerikalcem in takih razprav je največ. Višja inštanca, ki nima časa, da bi se pobrigala za od straništev jugoslovenskih in državni čut žalečih avstrijskih in pruskih spomenikov na okrožnem sodišču Maribor, je imela časa se brigati za očividno klerikalno denunciacijo ter je odredila obsežno preiskavo. Če bi se nam ne smilili pri tej preiskavi po nedolžnem prizadevanju, bi se nampram taki vestnosti zastopnikov pravice od srca smejali, ker je ves material, ki je uporabljen za list, prav vsakomur, torej tudi ljudem, ki niso novinarji, javno na razpolago. Te pravice nam ne more in ne sme kratiti noben justičen minister, najmanj pa kdo v Ljubljani ali v Mariboru. Če predsednik tukajšnjega okrožnega sodišča ni poseben prijatelj klerikalnih denuncijantov, bo moral kot edini uspeh te preiskave spraviti v Ljubljano — blamažo klerikalnih denuncijantov.

— Volilni poraz klerikalcev je povzročil, da so se sedaj lotili agitacijskega dela z vso verno. Ker vedo, da je pri tem poslu ravno časopisje najbolj odločujočega pomena, je izdal ljubljanski škof Jeglič za božične praznike poseben pastoralni list, kjer roti svoje vernike, naj delajo na to, da pridejo klerikalni listi v vsako hišo. V ta namen so posamezni krajevni zaupniki klerikalne stranke osnovali posebne časnikarske odbore, ki bodo skrbeli prvič za razširjanje klerikalnih listov, drugič pa za poročanje in dopisovanje. Ta klerikalna taktika ni slaba in radi tega je treba, da se tudi napredni ljudje lotijo z vso verno protidela za naše napredne liste. Če pa so napredni listi že na bivšem Kranjskem tako potrebni, koliko bolj so še potrebni na našem bivšem štajerskem ozemlju, posebno pa tu neposredno za našo državno mejo. List, posebno dnevnik je ona vez, ki spaja poedince, posebno one na deželi s širokim svetom, jim kaže verno naš in tuj položaj, naš in tuj napredek, naš in tuj vrlino ter napake. Dnevnik je danes takorekoč voditelj širokih in najširših ljudskih mas. Radi tega pozivamo naše prijatelje in vse napredno misleče občinstvo, naj sedaj ob novem letu dela, kolikor mu dopuščajo moči, da se razširi naše napredno časopisje. Pridobivajte tudi našemu listu novih naročnikov, pošiljajte nam dopise ter javite nam naslove vseh onih, ki bi se po vašem mnenju lahko naročili na naš list. Na delo torej! V zahvalo bomo stremeli stalno za tem, da list vsestransko kolikor mogoče izboljšamo.

— 13. oktober gre „Enakosti“ še vedno po glavi. To je umljivo in naravno. Saj so bili g. sodrugi dne 13. okt. poleg svojih črnih bratov tisti, ki so najbolj pridno donášali material za preiskovalnega sodnika in so v pomanjkanju policijskih psov izsledili največ imen krivcev ali nekrivcev. To jim je bilo kot socialistom vseeno, glavno je, da se je čim največ — denunciral. In zato ni nič čudnega, da je „Enakost“, ki se sicer ne zanima za sodišče, zadnje dni videla „na hodnikih pred preiskovalnim sodnikom dr. Zorjanom cele

gruče — nadebudnih pobijalcev šip“. Na vprašanje „Enakosti“, kje bi bil naš sodni poročevalec, „da bi si bil to notiral“, imamo za danes edini odgovor, da mi nimamo pri preiskovalnem sodniku ničesar opraviti, razen, če nam take opravke in prijaznosti preskrbe „Stražani“ in „Enakostani“.

— Jugosloveni ali Avstrijci? Dne 16. januarja 1921 poteče Nemcem in nemčurjem opcijska pravica, to se pravi, do tega dne imajo še čas, da premislijo, ali optirajo za Jugoslavijo ali Nemško Avstrijo. Avstrija zahteva od vsakega, ki hoče živeti v njenem blaženem okrilju, poleg potrebnih dokumentov tudi dokaz, da je obiskoval nemško šolo in da je pri zadnjem ljudskem štetju navedel nemščino kot občevelni jezik. To se nam zdi še edina pametna odredba, ki smo jo dosedaj slišali z „one“ strani, pa jo z obema rokama predlagamo kakor vzor naši vladi, da jo optira z razliko, da zahteva povsodi namesto nemško, slovensko oziroma slovansko. Vsem, ki tega ne morejo dokazati, pa naj se ugoditev odreče. S tem bode „plebiscit“ v Mariboru, o katerem se našim nemčurjem noč in dan sanja, za vedno pokopan in oni se bodo nahajali v državi, za katero sedaj na naš račun dobro žive, a mi „barbari“ bomo imeli v lastni hiši enkrat mir in prostor, da se po volji in vsestransko razvijemo, brez one razbojniške kulture, ki so nam jo oni prinesli, ko so prišli k nam in katere smo že do grla siti. Znebili se bomo protidržavnih hujšakcev, a Avstriji bomo gotovo zelo ugodili, če ji pošljemo te ljudi, ki bodo tam gotovo vzorni državljani. Upajmo, da bomo 17. januarja imeli čast videti vse mariborske nezadovoljneže, kako marširajo v strnjenih vrstah, od veselja vriskajoč in prepevajoč s „koferčki“ v rokah proti mariborskemu kolodvoru, kjer jih bode čakal krasno s frankfurtskimi in plavicami okrašen vlak, ki jih popelje proti Avstriji, kjer že komaj čakajo na nje. Uverjeni smo, da jih bodo tudi grofovsko pogostili. Saj imajo vsega v „izobilju“.

— Višek nemčurske nesramnosti. V Mariboru obstoji poleg drugih enakih pojavov tudi nekakšna „Genossenschaft des Approv.-Gewerbes“, ki prvič v slovenskem jeziku noče nič slišati, drugič o kakem novem imenovanju ulic nič vedeti; na primer, za njo v Mariboru ne obstoja Maistrova ulica, ampak še vedno „Bismarckstrasse“ a tretjič pa zanjo tudi še stvar glede pripadnosti mesta Maribora ni rešena in zanjo še obstoja možnost, da bi Maribor pripadel Nemški-Avstriji, vsled česar se Nemci ne čutijo dolžni, da bi priznali slovenski jezik tudi za njihov državni jezik. Vsaj tako je sedanjí položaj obrazložil dne 27. t. r. neki stranki v „Bismarkovi“ ulici star inkasant goriimenovane „Genossenschaft“. To je veleizdajništvo, kakor je veleizdajništvo tudi dejstvo, da naše kompetentne oblasti, prav za prav osebe, trpe taka gadja gnezda v naši državi in jih ne razpuste. V takih gnezdih se vzgaja gade, ki po vseh jugoslovenskih paragrafi spadata že zdavnaj na vrh, a najmanj pa v Nemško-Avstrijo. V tem slučaju bi bil čas, da bi se gotovi merodajni gospodje zavedli, da so jugoslovenski državni uradniki.

— Lastna izpoved. Prijeli smo sledečo popravko: „Z ozirom na notico „Lastna izpoved“, priobčeno v „Taboru“ št. 95 z dne 19. decembra 1920 zahtevam na podlagi § 19 tiskovnega zakona, da sprejmete sledeči popravek: Ni res, da sem jaz obdolžil g. Pirca besed, ki jih ta nikdar ni govoril, in da sem te besede iz urada mestnega magistrata telefonično sporočil na neki državni urad s primernim predlogom, ki ga je naknadno izvršil kompetentni uradnik, res pa je, da g. Pirca nikdar nisem obdolžil nobenih besed s kakim predlogom o g. Pircu ne telefonično in ne na kak drugi način sporočil ne iz urada mestnega magistrata in ne od kod drugod kakemu državnemu uradu.“ Maribor, dne 20. decembra 1920. Franjo Zebot. — Z ozirom na notico „Lastna izpoved“, priobčeno v „Taboru“ št. 95 z dne 19. decembra 1920 zahtevam na podlagi § 19 tiskovnega zakona, da

sprejmete sledeče popravke: Ni res, da sem jaz obdolžil g. Pirca besed, ki jih ta nikdar ni govoril, in da sem te besede iz urada mestnega magistrata telefonično sporočil na neki državni urad s primernim predlogom, ki ga je naknadno izvršil kompetentni uradnik, res pa je, da g. Pirca nikdar nisem obdolžil nobenih besed, in da nikdar nisem nobenih besed s kakim predlogom o g. Pircu ne telefonično in ne na kak drugi način sporočil ne iz urada mestnega magistrata in ne od kod drugod kakemu državnemu uradu. Maribor, dne 20. decembra 1920. Profesor dr. Anton Jerovšek, ravnatelj Cirilove tiskarne.

— Skrivnosti mestne prodajalne usnja. V torek dopoldne se je pred tukajšnjim okrajnem sodiščem nadaljevala kazenska zadeva Roglič-Ellinger. Za nas ne prihaja tu v poštev ne g. Roglič, ne g. Ellinger, marveč samo javna mestna prodajalna za usnje, naši konsumenti, katerim je bila tu aprovizacija namenjena in pa naša legitimna, poštna trgovina in obrt. In sicer ti slednji zato, ker so se čutili vsled prodaje v mestni aprovizaciji zdatno prikrajšani, to se pravi, ker trdijo, da so morali v mestni aprovizaciji mnogo dražje plačevati usnje, kakor pa pri legitimnih trgovcih. Mestna aprovizacija bi bila morala zasledovati dvojni namen: tožjo dobavo usnja in nižje cene. Zastopnik zaseb. obtožitelja Rogliča, dr. Juvan pa je izjavil, da je bil glavni namen aprovizacije ta, da se je sploh dobilo usnje, cene same da ne igrajo posebne vloge in so bile fiksirane po razpisu v uradnem listu. Ker se ta zanimiva razprava še nadaljuje, se omejimo na tem mestu samo na ugotovitev sledečih podatkov: Trgovec z usnjem, g. Ellinger je dobil od načelstva trgovskega gremija nalog, naj poroča o vseh slučajih, ki se mu zdijo, da verizijo z cenami in razprodajo usnja iz Slovenije ozir. Maribora. Ellinger je sestavil tozadevno obširno poročilo ter jo oddal dne 10. majnika v pisarni trgovskega gremija, prepričan, da uporabi gremij to poročilo v svoje informativne svrhe oziroma, da poskusi konkretno navedene slučaje previdno preiskati. Toda zgodil se je s tem Ellingerjevim zaupnim poročilom dosedaj nerazjasnjeni čudež: poročilo oddano 10. maja, je bilo pri gremiju vpisano in prezentirano še le 21. maja. A par dni pozneje že je vloga prišla po doslej tudi še nepojasnjenem potu v roke vladnega komisarja, iz te roke pa v roke g. Rogliča, ki je takrat vodil mestno aprovizacijo za usnje. Ker se v tej vlogi omenja tudi Roglič, da prodaja usnje, ki stane 64 K po 97 K (z odpadki) ozir. pozneje, da se je usnje, ki je stalo 93 K, prodajalo po 170—180 K, torej s pretiranim dobičkom, se je čutil Roglič — in ne mestna aprovizacija kot odgovorna lastnica — na svoji časti žaljenega ter je po dr. Juvamu vložil tožbo proti Ellingerju. Tako je Ellinger primoran za svoje, za gremij namenjeno poročilo, doprinesiti dokaz resnice. Kakor rečeno, ne gre nam ne za osebo Rogliča, ne za Ellingerja, ampak za stvar samo. Zelo čudno je, zakaj ne nastopi kot tožitelj mestni magistrat, ker Ellingerjevo očitanje zadene v prvi vrsti lastnika mestne prodajalne in ta je bil tedaj mestni magistrat. Prihodnja razprava bo pojasnila šele razmerje med magistratom in Rogličem, ki je danes še zavito v megleno ugibanje.

— Velik lunin kolobar je bilo videti v noči od 28.—29. decembra. Kolobar je bil izredne velikosti, v navpičnem navideznem premeru 100 metrov obsega. Taki kolobarji — v ledene iglice zgoščeni, gorki, po največkrat iz ognjenikov izpuhtevajoči plini — so navadno oznanjevalci velikih vremenskih izgrediv, ki se pozimi pojavljajo najprej z hudimi snežnimi viharji in potresi v pokrajinah, od koder prihajajo plini, ki v visokih zračnih plasteh, lomljeni po luninih, redkeje tudi solnčnih žarkih, ustvarjajo večje ali manjše lune ozir. solnčne kolobarje. Imamo tudi v naših krajih pričakovati vpliv teh pojavov v izrednem vremenskem preobratu.

— Jugoslovanska Matica, podružnica v Mariboru, je prejela od pisarne gospod dr. Müllerja v Mariboru iz neke

poravnave znesek po 1000 K. Uslužbeni kaznilnice v Mariboru so oddali zbirko o priliki obletnice ujedinjenja dne 1. decembra znesek 1659.02 kron in dar gospoda Vekoslava Froma, šolskega vodja v Spodnji Kungoti znesek 80 K. Poleg tega darujejo mesečno od svojih plač preostate vinarje J. M. in so doslej oddali znesek 125.46 K. Zeleti je, da bi rodoljubni uslužbeni kaznilnice s svojo vzgledno požrtvovalnostjo za neodrešeno domovino našli tudi pri drugih uradih vrednih posnemovalcev! Ravnateljstvo deške meštanske šole v Mariboru je izročilo Matici znesek 274.20 K, ki so jih zbrali učenci kot božični dar neodrešenim bratom. Jugoslovanski Matici so kot člani pristopili korporativno gg. oficirji tukajšnjeje tež. artilerijskega polka. Odbor J. M. izreka vsem darovalcem in nabiralcem najiskrenejšo zahvalo s željo, da bi se rodoljubno občinstvo spominjalo ob novem letu svojih trpečih bratov v Primorju in Koroškem!

— Poštni urad Maribor 1 (glavna pošta) bo za stranki odprt do preklica samo od 8. do 16. ure. Stranke opozarjamo, da prevzamejo oziroma oddajo svoje pošiljke pri poštnem uradu Maribor 1 kot pri poštnem uradu Maribor 2 (glavni kolodvor) v času med 8. in 16. uro, ker tudi poštni urad Maribor 2 ne more jamčiti, da bode lahko posloval v določenih uradnih urah. Lina za prodajo brzojavk ostane tudi v bodoče neprenehoma odprta. Vzrok omejitve je pomanjkanje plina; uradne ure se bodo normalno razširila, čim bo začela obratovati plinarna.

— Organizacija poštinih nameščencev v Mariboru. O tej zadevi se danes piše toliko, da se človek res ne spozna več o faktu in položaju. Poprosili smo za natančnejše informacije na merodajnih mestih, ter jih podajemo brez komentarja. V Mariboru obstoja od spomladi 1.1919 „Društvo jugoslovenskih poštinih uslužbencev“, ki se je ustanovilo po zborovanju uradništva, na katerem je bila večina oficijantske kategorije zastopana, došli so pa tudi pragmatični uradniki. Na predlog sedanjega predsednika, omenjenega društva tov. Šiške sta se strnili obe skupini in še služabniška kategorija v jedno skupno poštino organizacijo z navedenim imenom. To društvo nima sedeža v Ljubljani, kakor se poroča v „Taboru“ št. 101, ampak je centrala v Mariboru, pač pa je včlanjeno pri „Zvezi poštinih organizacij v Ljubljani“, kateri plačuje za vsakega člana poseben odstotek za izdatke, katere ima ista za intervencije pri ravnateljstvu v zadevah organizirancev. V ostalem ima „Društvo jugoslovenskih poštinih uslužbencev“ svoj delokrog očitno na slovenski del Koroške, Štajerske in Prekmurja in to na podlagi dogovora z „Zvezo poštinih organizacij v Ljubljani“; pred tem je bil delokrog društva po celi Sloveniji. Odbor sestoji iz zastopnikov vseh skupin, različnih uradniških in služabniške kategorije, od katerih je delovala vsaka za svoje interese kolikor je hotela, ker ima društvo načelo, da naj nobena skupina ne ovira delovanja druge ter se dajejo vse zahteve na ravnateljstvo ali ministrstvo potom Zveze.

— Zrtev vojne. Pri Sv. Miklavžu pri Mariboru je v torek na domu svojo matere umrl na posledicah vojne (jetike) 32letni učitelj Rudolf Gobec, ki je zadnji čas služboval v Brežicah. Pogreb pokojnega se vrši v četrtek dopoldne pri Sv. Miklavžu.

— Zopet plin. Mestni plinarni se je zopet posrečila manjša dobava premoga ter je pričakovati, da vsaj javni zavodi zopet dobijo plinovo luč. Koliko časa bo to trajalo, tega plinarna najbrže sama ne ve.

— Prošnja bivšim ruskim ujetnikom. Med mnogimi, ki jih je ples svetovne vojne pogljal na krave bojne poljane, je bil tudi Franc Muhr, gospodarski adjunkt in pos. sin iz St. Jurja ob Pesnici. Služil je pri 47. pp. in je prišel 24. marca 1915 pri Dukla-prelazu v rusko ujetništvo. Od tam se je samo enkrat oglasil in sicer 1. 1915 iz Turkestan. Ako bi kdo izmed bivših ruskih ujetnikov kaj vedel o njegovi usodi, se iskreno naproša, naj sporoči to želujočim

starišem Ivanu in Zofki Muhr, pos. v št. Jurju ob Pesnici, pošta G. St. Kungota. Poštni stroški mu bodo hvaležno povrnjeni.

— **Mestna blagajna in knjigovodstvo** poslujeta v petek dne 31. decembra 1920 za stranke samo do 11. ure dopoldne.

— **Slovenska Citalnica** priredi svojim članom in njih družinam ter povabljenim gostovo v veliki dvorani Narodnega doma silvestrov večer. — Na programu: vojaška godba, petje, šaljivi nastopi.

— **Prostovoljna požarna bramba v Radvanju** priredi v gostilni Laufer „pri lipi“ Silvestrov večer s plesom in drugimi zabavami. Svira izvrsten kvartet, poleg tega bodo preskrbljena dobra topla in mrzla jedila ter izvrstno pekrsko vino. Posebna povabila se ne izdajo. — Začetek ob 19. uri. — Vstopnina 10 K za osebo.

— **Silvestrov večer z godbo**, prosto zabavo, mlado prašičevino, prazenimi piškami, krofi in pristnimi vini brez vstopnine in pobiranja priredi restavracija „Maribor“ na Grajskem trgu.

— **Plesni venček privatnih nameščenecv.** V sredo, 5. januarja 1921 se vrši v vseh zgornjih prostorih bivše kazine plesni venček privatnih nameščenecv. Svirala bode popolna železničarska godba, dočim bo v prirejenem zimskem vrtu igrala posebna salonska kapela. Po pripravi se da sklepati, da bo to najlepša plesna prireditev v sezoni. Vstop bo dovoljen samo povabljenim ter so se povabila že pričela razpošiljati.

— **Policijske vesti.** 40-letni Matija Zemljič iz Rožnega vrha, okraj Ljutomer je pripeljal v Maribor kolo sumljivega izvora. Varstveni organi so mu naročili, naj prinese potrdilo, odkod je kolo dobil. Ker pa tega ni mogel storiti, je bilo kolo zaplenjeno. Enako je bilo zaplenjeno tudi še neko drugo kolo, ki je bilo zastavljeno za prav majhno vsoto in se zastavljalec na poziv ni javil. Teh dvoje koles ter razen tega eno konjsko sedlo, ena zlata ženska zapestnica z uro, ki je bila najdena, je na ogled pri tukajšnjem policijskem komisariatu v sobi št. 2, in sicer dnevno od 14. do 15. ure. Kdor je navedene predmete izgubil, oziroma bil okraden, naj se primerno izkaže, da jih zopet prejme.

— **O božičnih dogodkih na Reki in na Sušaku** se doznava, se nastopne podrobnosti: Ze v petek ob 10. uri so po nalogu karabinijerjev zaprli vse trgovine. Karabinijerji so točno vedeli, kaj se bo zgodilo, vendar pa niso nikogar pustili iz mesta. Ob 22. uri se je začela strašna eksplozija, za katero je bil z gozdarskega urada na Boulevardu dan znak z lučjo. Karabinijerji so pobegnili z Jelačičevega trga. Detonacija in potres sta bila tako močna, da so se na bližnjih hišah razbila vsa okna. Zlasti je bilo prizadeto poslopje prve hrvatske štedionice. Železniški most, ki vodi preko Rječine je zletel ob polu dvanajstih ponoči v zrak. Ogródje je padlo v Riječino. Naslednji dan ob 5. uri zjutraj je zletel v zrak drugi most, ki je bil trikrat podminiran. Tretji most, ki stoji ob občinskem kopališču bi po izjavi častnikov in karabinijerjev moral zleteti v zrak ob 7.30. uri zjutraj, kar se pa ni zgodilo, dasiravno je bil dvakrat podminiran. Prebivalstvo se je umaknilo v notranjost mesta do Krimeje. Italijanski častniki so bili poučeni o nameranih eksplozijah, vendar pa niso hoteli ničesar sporočiti prebivalstvu. Od trgovin je ostala nepoškodovana samo ena v bližini hotela „Continental“. Vse druge so bile demolirane.

— **Nove finančne uprave.** Ministrstvo za finance je obvestilo računovodstvo vseh ostalih ministrstev, da prične s 1. januarjem 1921 poslovati finančna direkcija v Novem Sadu kakor tudi ostale finančne uprave v Bački in Banati.

— **Tiskarska stavka v Švici.** Radi mezdniht zahtev knjigovezev in tiskarjev je izbruhnila delna stavka. V Bernu in St. Gallu počiva delo popolnoma, v Genfu pa deloma. V ostalih švicarskih krajih listi še izhajajo.

— **I. izkaz daril za koroški plebiscit.** (Konec) A. Vodnik, Ljubljana 1000 K, A. Rojina & Comp. 1000 K, J. Sajovič, Ljubljana 400 K, Anton Stacul, Ljubljana 300 K, A. Kopač, Ljubljana 1000 K, Sever & Comp. 10.000 K, Fran Derenda, Ljubljana 5000 K, Delniška fiskarna, Ljubljana 4000 K, I. Bonač sin 4000 K, Janko Predovič, Ljubljana 4000 K, Rado Legvart, Ljubljana 400 K, Viljem Treo, Ljubljana 400 K, Rudolf Oruszy 100 K, Kranjska stavbena družba, Ljubljana 15.000 K, pivovarna Union, Ljubljana 25.000 K, Peter Keršič, Ljubljana 1000 K, Simon Weissbacher, Ljubljana 500 K, Ivan Ogrin, Ljubljana 500 K, A. Sušnik, Ljubljana 2000 K, neimenovan primorski Slovenec 3900 K, Josip Kosler in soproga, Ljubljana 1000 K, Vzajemna zavarovalnica, Ljubljana 1000 K, A. Ravhekar, Ljubljana 100 K, J. Vidmar, Ljubljana 100 K, Hans Krisner, Ljubljana 200 K, neimenovan 140 K, Franc Kollmann 2500 K, Jos. Schrey 1000 K, M. Kuštrin, Ljubljana 2000 K, Karol Planinšek, Ljubljana 100 K, I. Perdan, Ljubljana 1000 K, I. Terdina, Ljubljana 400 K, Peter Ster, Ljubljana 100 K, Ivan M. Adamič, Ljubljana 100 K, Franc Cudan, Ljubljana 200 K, Aug. Agnola, Ljubljana 2000 K, Oskar Zuzek, Ljubljana 400 K, Feliks Stare, Kolovc 2000 K, Vinko Majdič, Kranj 20.000 K, Peter Majdič, Jarše 5000 K, A. Peršehe, Ljubljana 200 K, Feliks Toman 50 K, Janez Zorman, Snodnje Siške 1000 K, Golop & Comp. 2000 K, Fran Zebal, Rudnik 400 K, I. de Pauli, Ljubljana 400 K, I. Počkaj Ljubljana 500 K, Franc Vohač, Ljubljana 5000 K, Rudolf Rutner, Vrhnika 400 K, Ljudska posojilnica, Ljubljana 6000 K, Slovenska eskomptna banka, Ljubljana 40.000 K, Ljubljanska kreditna banka 70.000 K, Jadranska banka, Ljubljana 70.000 K, Podružnica kreditnega zavoda, Ljubljana 50.000 K, Mestna hranilnica, Ljubljana 20.000 K, Splošna prometna banka, Ljubljana 40.000 K, Združene opekarne, Ljubljana 5000 K, Občinska hranilnica, Vrhnika 1000 K, Česka industrijska banka, Ljubljana 10.000 K, Kemična tovarna, Moste 50.000, Posojilnica Litija 200 K, Slovenska eskomptna banka, Maribor 40.000 K, Sava, Ljubljana 100.000 K, Panonia, Ljubljana 100.000 K, Kmetiska posojilnica, Vrhnika 700 K, Okrajne hranilnice, Slovenj Gradec 500 K, Posojilnica Crnomelj 300 K, Kranjska hranilnica, Ljubljana 10.000 K, Mestna hranilnica, Novomesto 500 K, Mestna hranilnica, Radovliča 1000 K, Mestna hranilnica, Kranj 1000 K, Občinska hranilnica, Krško 150 K, Centralni oddelek mariborske eskompte banke, Ljubljana 40.000 K.

Likvidajoči narodni svet za Koroško.

Kultura in umetnost.

— **Iz pisarne slov. nar. gledališča.** Radi nepričakovanih težkoč se je moral včeraj objavljeni repertoar zopet v toliko spremeniti, da se vrši danes v četrtak zadnjič v sezoni „Brat Martin“, v soboto zvečer pa „Španska muha“.

Najnovejša poročila.

Pašič vrnil mandat.

LDU Beograd, 28. dec. Na včerajšnji seji delegatov radikalne in demokraske stranke, ki se je zavlekla skoro do 14. ure, ni moglo priti do popolnega sporazuma glede razdelitve listnic skupne vlade. Radikalci so pristali na to, da dobi finančni resort demokrat, zato pa so zahtevali, da se njim prepusti ministrstvo za agrarno reformo. Demokratski delegati v smislu klubovega odloka na včerajšnjem sestanku v vprašanju ministrstva za agrarno reformo niso mogli popustiti. Vsled nesoglasja je prišlo do prekinjenja pogajanj ter je g. Pašič ob 15. uri vrnil kroni poverjeni mandat.

Seja demokratskega kluba.

LDU Beograd, 28. decembra. Nocoj ob 20. uri je bila seja demokratskega kluba. Govorili so o stališču, ki naj ga stranka zavzame ob novi situaciji, nastali vsled tega, ker je Pašič vrnil svoj mandat. Govorili so o posledicah, ki bodo nastale v državi in v inozemstvu, ker se ni mogla sestaviti nova vlada. V podrobnosti o poteku pogajanj se niso spuščali. Vsi govorniki so izrazili željo za pomirjenje. Zelja za sporazum se je izrazila s strani demokratov in radikalcev.

Ogorčenje v Italiji radi reškega konflikta.

Trst, 28. decembra. Tukaj je došlo tekom zadnjih par dni do velikih izgrediv fašistov proti karabinijerjem. Pri včerajšnjih spopadih je bilo več oseb ranjenih, nekaj pa tudi mrtvih. Radi tega je bilo nad Trstom proglašeno obredno stanje.

Trst, 28. decembra. Prvotno le nad Trstom proglašeno vojno stanje se je sedaj razširilo na celo Julijsko Benečijo.

Rim, 29. dec. Tekom včerajšnjega dne so se razširila po celi Italiji govorice, da je bil D'Annunzio ubit. Kaj je na stvari res ni znano. Vsa poročila z Reke so zelo netočna. Radi teh vesti je prišlo v raznih mestih do ponovnih ostrih nemirov, pri katerih je bilo tudi nekaj ranjenih.

Zalost v Rimu.

DKU Rim, 28. dec. (Stefani) V seji mestnega sosveta je rimski župan poročal o vznemirjanju prebivalstva radi reških dogodkov in predlagal, naj se v znak žalovanja prekine seja in dvigne na kapitolu zastava na polovico jambora. Predlog je bil soglasno sprejet.

Giolittijeva izjava.

DKU Rim, 28. dec. (Stefani) Listi javljajo, je min. predsednik Giolitti napram deputaciji raznih strank odločno dementiral vesti o smrti ali ranitvi D'Annunzia. Izdalo se je povelje, naj se kolikor mogoče prepreči prelivanje krvi. Torpadni rušilec „Espero“ se je iz vojaških vzrokov uničil. Ministrski predsednik je obrazložil, da se je moralo akcijo proti Reki pospešiti, da se prepreči zunanjo intervencijo s strani Jugoslavije.

Vprašanje baroške luke.

DKU Rim, 28. dec. (Stefani). Rastignac je vprašal v nekem pismu izdajatelja „Tribune“, ako vsebuje rapalska pogodba tajne določbe, ki pripoznajo baroško luko in železnico v Enos-delta Jugoslaviji, kar bi pomenilo ogroženje eksistence reškega pristanišča. „Tribuna“ odgovarja, da je dobro informirana, da pakt ne vsebuje nobenih tajnih določil in da bo to vprašanje rešila posebna komisija, kakor jo predvideva rapalska pogodba.

Določitev meje od Sv. Duha do Mure

LDU Maribor, 29. decembra. Uradno se objavlja: Na tozadevno vprašanje razmejitvene komisije med Jugoslavijo in Nemško Avstrijo je odločila pariška konferenca veleposlanikov, da ima kot izhodišče za ureditev meje med Sv. Duhom in Muro služiti križišče razvodja med Dravo in Sakovo z administrativno mejo med okrajema Mariborom in Lipnico, t. j. približno 200 m vzhodno od cerkve Sv. Duha. Nadalje je veleposlaniška konferenca odločila, da se smejo na administrativni meji med Sv. Duhom in Muro izvršiti po potrebi malenkostne izpremembe. Na temelju te odločbe so se dne 28. t. m. vršila med jugoslovensko in avstrijsko delegacijo pogajanja, ki so izvemši majhnih delov dovedla do načelnega sporazuma. Natančno določitev meje v tem mejnem odseku bo izvedlo tehnično osebje obeh imenovanih delegacij po zemljeknjižnih podatkih, nakar se bo izid razmejitve objavil.

Rudarska stavka.

Ljubljana, 29. dec. Na včerajšnjem sestanku zastopnikov premogovne družbe in delavstva se je dosegla baza za nadaljna pogajanja in sicer se je vzelo na predlog delavstva za merilo odnošaje rudarjev v Velenju ter njihove plače. Prihodnji sestanek se bo vršil jutri v četrtak. Sodi se, da bo jutri prišlo do popolne poravnave.

Nikita noče apanaže.

LDU Beograd, 28. dec. Presbiro poroča iz Pariza: „Temps“ prinaša notico, ki mu jo je dostavila takozvana črnogorska vlada in ki se glasi: V nasprotju z informacijami listov, črnogorska vlada v imenu kralja Nikite tudi z nadalje odklanja apanažo, ki mu jo ponuja kraljeva vlada Srbov, Hrvatov in Slovencev. Črnogorska vlada ne smatra, da je vprašanje neodvisnosti Crne gore rešeno. (Za nas je tako še bolje. Op. ured.)

Iz diplomatske službe.

LDU Beograd, 28. decembra. Za pomočnika ministra za zunanje posle je prišel v Beograd dr. Miljutin Jovanović, sedanjí poslanik v Berlinu. Dosedanji pomočnik ministra za zunanje posle, Popović, pa pride za poslanika na Dunaj.

Borža.

LDU. Cürich, 28. decembra. (Borža). Devize: Berlin: 8.90, Holandija 260.50, Newyork 659, London 2316, Pariz 3820, Milan 22, Praga 7.30, Varšava 1.10, Zagreb 4.10, Bukarešta 8.20, Dunaj 1.625, avstrijske krone 1.10.

Vsaka gospodinja ve kako je

„Zlătorog milo“

v preteklem letu služilo.

Mariborska tovarna mila.

Gospodarstvo, trgovina.

Živinski sejem dne 28. 12. 1920.
Prignalo se je: 60 volov, 4 bike, 140 krav, 6 telet 3 konje; Skupaj 213 glav. Cene so bile za kg žive teže sledeče: debeli voli za kg žive teže 14— do 15— srednji voli za kg žive teže 12— do 14— suhi voli za kg žive teže 12— do 13— bikli 10— do 11— krave debele za kg žive teže 11'50 do 14— krave srednje za kg žive teže 11— do 13— krave za klobase za kg žive teže 8'50 do 10— krave breje za kg žive teže 13— do 14— krave mlečne za kg žive teže 13— do 14— krave za rejo za kg žive teže 12— do 13— telela za kg žive teže 15— do 16— Sejem je bil prav živahen, dobro obiskovan in se je veliko prodalo.

Naša trgovina z Nemčijo. Pred par dnevi se je predstavila našemu trgovinskemu ministrstvu trgovska delegacija, ki bi vodila trgovske dogovore z Nemčijo.

Dalmacija in trgovina z Italijo. V Splitu se je vršila pretekli teden anketa za predstoječe pregovore z Italijo.

Novi kovani drobiž je že dospel. Kakor se poroča iz Beograda, so dospel iz Dušaja tri vagoni kovane drobiža po 10 in 25 par.

Trgovina na Irskem. Po publikaciji statistik Irskega poljedeljskega ministristva se je povečal uvoz preko Irskih pristanišč v letu 1919 na 159 719 000 funtov šterlingov, izvoz pa na 176 000 000 funtov šterlingov.

Pretvoritev naše delegacije v Trstu. Po informacijah iz tržaških jugoslovenskih krogov se bode tamošnja jugoslovenska delegacija pretvorila v generalni konzulat. Generalni konzul bo baje g. Liuba Nežič, tajnik v ministristvu zunanjih del. G. Nežič je solastnik slovenskega »Juga« in poznan kot iskren prijatelj Slovencev.

Namesnik mu bode dr. Gradnik, znan v celi Sloveniji zbog svojega kulturnega delovanja.

Madžarsko-švicarski trgovski dogovor. Pogajanja med Madžarsko in Švico v zadevi trgovinskega prometa so imela popoln uspeh, ker so se delegati obeh držav sporazumeli, da bo Švica pošiljala Madžarski živino in mleko, medtem ko bo Madžarska eksportirala v Švico vino, pohištvo, cement in drugo blago.

Tkanine na Francoskem se cenijo. Splošno se opazuje na Francoskem rapidni padec tkanin, ki je postal za trgovce v tej stroki že katastrofalen. Bombaževina, flanel in svila je padla kar za 35—40 odstotkov svoje prejšnje vrednosti. Fini krojaški šerš čiste volne, modre ali črne barve stane 12 frankov Volna za pletivo stane 32 frankov kg, bombaževine nogavice za dame 5'80 par, beli batist za bluže stane 8'50 fr. meter, moške bombaževine hlače pa 8 frankov.

Prodaja zdravih valut strankam. Na osnovi člena 10. finančnega zakona je odredil finančni minister, da objavi borza naslednje: Prepoveduje se vsem menjalnicam in bankam, ki se bavijo s kupovanjem valut, da prodajajo dolar in ostalo zdravo valuto strankam. Kogar bi se zalotilo, da bi prodajal valute osebno iz imenstva, se bode najstrože kaznovalo in prepovedalo nadaljno prodajo.

Indijske zaloge bombaževine. Iz Bombaya poročajo, da pričakujejo izvozniki v bodoči sezoni živahen promet. Nova žetev znaša 2 milijona bal, zaloge je od preje eden milijon, tako da se razpolaga z tremi milijoni bal bombaža. Sodi se, da se bo en milijon bal ukrcal za Evropo. Japonska prevzame letos samo 500 000 bal.

Glavni urednik: Radivoj Rehar.
Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Mala oznanila.

Redka prilika! Radi selitve se takoj prodaja: Svetla trda spalna soba, bogata na brušenem ogledalu in mramorju, moderno urejena okrogla jedilna soba z baržunastim dekoracijskim divanom, soba za gospode, kuhinjo, predobno omaro in oljato sliko, vse popolno pristno mirovno blago. Samo od 14.—16. ure v Maistrovi ulici št. 14-III. 955

Kompletna spalna soba iz trdega lesa, omare z zrcalom, se takoj prodaja. Vprašati Gajeva ulica št. 15, pritičje desno. 958

Police, razni deli trgovske opreme, več pultov i. t. d. je za prodati. Naslov v upravi. 945 3—2

Zimska suknja se ceno prodaja. Cankarjeva ulica 3. 957

Zimska suknja, modne hlače, par novih čevljev na prodaj. Razlagova ulica 23, pritičje. 953

Hiša z vrhom in gospodarskim poslopjem, eventualno stanovanje pristo, se takoj prodaja. Cena 28 000 dinarjev. Naslov v upravnistvu. 962

Ženski šal se je našel lansko leto v oktobru. Vprašati v prodajalni Zrinskega trg št. 6. 959

Zalezel se je pes pasme »Fokse«. Poizve se v upravi.

„TRIGLAV“
carinsko - posredniško poduzeće
Tih. S. Miloševića, Maribor
Zrinskega trg 5/I. 909

Naznanjam sl. občinstvu, da sem otvoril stare znano gostilno

„Pri lovskem domu“

v Krčevini pri Mariboru št. 70 (blizu „Treh ribnikov“). Točil bom prvovrstna vina in pivo. Kuhinja bo preskrbljena z gorkimi in mrzlimi jedili. Lepa dvorana vedno na razpolago za društvene sestanke in zabave.

Slavn. občinstvu se toplo priporoča

Josip Katalan

bivši gostilničar v Rojanu pri Trstu.

Enonadstropna

Hiša

Pozor lovci!

z vrhom za zelenjavo v Mejni ulici se prodaja. Kje se izve v upravi lista. 954 3—1

Proda se sedem mesecev star lovski pes (Brak). Pegan, kaznilnica. 948 2—2

Restavracija Maribor, Grajski trg 1
priredi zabaven
Silvestrov večer
z mlado prašičevino, praženimi piškami, krofi ter z godbo in prosto zabavo
brez vstopnine in brez pobiranja. — Na razpolago bodo samo pristna vina. Začetek ob 18. uri.
Za obilen obisk se priporoča
961 2—1
V. Šober.

Motorje za istosmerni tok

(Gleichstrom)

14 HP, 3 HP, 1 HP z napuščaji (Anlass) ter motor na plin prodaja
Mariborska tiskarna d. d.

MARIBORSKA TISKARNA D.D.

Centrala: Jurčičeva ul. 4. Podružnica: Strossmayerjeva ul. 5.

Centrala:
Telefon
št. 24.

Izuršuje vsa v tiskarsko, litografsko in kamnotiskarsko stroko spadajoča dela, kakor: knjige, brošure, cenike, računske zaključke, letake, lepake, vabila, račune, razpredelnice, pisma in pisemske zavitke, osmrtnice, posetke, račune ter vse tiskovine za občinske in druge urade. Naročila se točno izurše ter se zaračunajo najceneje.

Podružnica:
Telefon
št. 3/VI.

Tiskarna je opremljena z najmodernejšimi
in najnovejšimi stroji in črkami.